

gelse på en dertil indrettet klinik eller sygehusafdeling, vil der fortsat være mulighed for den vejledningssøgende for at modtage vejledningen som en sygesikringsydelse hos den alment praktiserende læge.

I de amtskommuner, hvor der ikke vil være adgang til vejledning på klinik eller sygehusafdeling, forventes den særlige aftale at skulle omfatte de gruppe 1-sikrede, der vælger at gå til en anden læge end den valgte, samt gruppe 2-sikrede, dvs. kun en lille del af de vejledningssøgende.

§ 11, stk. 4, som pålægger amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner at afholde udgifterne til vejledning efter stk. 1, er alene en præcisering af gældende retstilstand.

I henhold til den gældende lov påhviler det indenrigsministeren at udarbejde retningslinier for tilrettelæggelse af vejledningen om svangerskabsforebyggelse. Indenrigsministeren har med hjemmel heri udsendt cirkulære af 10. marts 1976 om fore-

løbige vejledende retningslinier for oplysningsvirksomhed om svangerskabsforebyggende metoder.

Det forudsættes, at retningslinier udarbejdes efter sundhedsstyrelsens indstilling på grund af sådanne retningsliniers overvejende sundhedsfaglige indhold.

§ 11, stk. 6, svarer til den gældende lovs § 11, stk. 4, således at landsdækkende oplysningsvirksomhed som hidtil påhviler staten (indenrigsministeren) i lighed med oplysning om kønssygdomme og deres bekæmpelse. Statens forpligtelse påregnes fortsat varetaget ved ydelse af tilskud til Foreningen for Familieplanlægning og Komiteen for Sundhedsoplysning. Der er på finansloven for 1983 optaget et beløb på 593.000 kr. til denne oplysningsvirksomhed.

Til § 2

Det foreslås, at loven sættes i kraft den 1. juli 1984.